

Johann Quistorp

**Programma Quo Ad Gloriosissimum Resurgentis Redemptoris. Triumphum.
Devotissima mente celebrandum. Rector Academiae Johannes Quistorpius, S.S.
Th. D. Pastor. Prof. in Eccles. & Acad. Rostoch. Omnes Omnium Ordinum Cives
Academicos, quam diligentissime adhortatur. P.P. Sub Sigillo Rectoratus, 26.
Martii Anno Domini M. DC. LIV.**

Rostochi[i]: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734839294>

Druck Freier Zugang

Ru Progr 1654

1) Quistorp, Joh.

2) " "

3) Schückmann, Heinr

4) " "

5) Lenzke, Herm.

PROGRAMMA

Quo
AD

GLORIOSISSIMUM
RESURGENTIS RE-
DEMPTORIS,

TRIUMPHUM.

Devotissimâ mente celebrandum.

RECTOR ACADEMIÆ

JOHANNES QUISTORPIUS,

S. S. Th. D. Pastor. Prof. in Eccles.

& Acad. Rostoch.

*Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos,
quàm diligentissimè adhortatur,*

P. P. Sub Sigillo Rectoratus, 26. Martii

Anno Domini M. DC. LIV.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII,

Academiæ Typographi.

AUGUSTINUS.

in Serm. de Ascensione Christi.

Nos CHRISTI mors vivi-
ficavit; nos Resurrectio erexit; nos
CHRISTI adscensio con-
secravit.

RECTOR
JOHANNES QUISTORPIUS,
S.S. Th. D. Prof. & Past. in Acad.
& Eccles. Rostochiensis,

Hercissimi illi Judæorum
animi, nondum crudelissimis
suppliciis CHRISTI JE-
SU, nondum morte ejusdem,
nondum cruce satiati, etiam
in mortuum & sepultum bel-
lum gerere non erubuerunt,
& attentissimè quidem omnia
observarunt; nè quis ipsius
corpus è tumulo surriperet.

Verum nihil profuit. Hodie etenim, propriâ divinaq;
virtute, è sepulchro egreditur, gloriosissimus *mortis, in-*
ferni, diaboli, peccati, mundi, triumphator. Resurgit
à mortuis victor, gloriæ suæ splendore, quasi puris-
simâ vestè amictus. Redit innumeris Angelorum bea-
torumq; civium choris septus. Et ubi jam oris pal-
lor? ubi illita sputorum foeditas? ubi liventes hume-
ri? ubi manantes cruoris rivi? ubi flagellis artus con-
cisi? Tam brevi momentò, tantæ ignominiaë fulgo
deterfa est, & gloriæ fulgor omnia occupavit. Et

A. 2

nunc

nunc quidem frons Redemptoris nostri serenissima;
nunc illustrissimi oculi, nunc ad terræ cœliq; volupta-
tem rubescens genæ, nunc os purpureum; nunc collu-
cet & vibrat aurò Divina CHRISTI JESU cæsa-
ries; ad summum, totus est, Vindex generis morta-
lium, à morte resurgens, quasi sol splendidissimus, è
nube prorumpens. Quem mirantur illibati Stellarum
ignes, obstupescit luna, & Sol ipse moderator Syde-
rum, fons & dispensator luminis, suas tenebras, cum
tanti luminis fulgore comparatas ingenuè confitetur.
O diem Sacratissimum! O lucem mysteriorum ma-
jestate coruscantem! O diem toti humano generi Sa-
luberrimum! O diem piâ ac religiosâ animi volupta-
te prosequendum! O diem felicissimum! quò devo-
ta Christianaq; mens, cum totâ Orthodoxâ Ecclesiâ,
in solas Divinas, semet, jure meritò; resolvere, lau-
des, illudq; dalcissimum *Alleluja Alleluja Alleluia* occi-
nere tenetur. Hodie etenim Pharaò ille tartareus,
cum curribus & equitibus suis, *peccata* videlicet; in
mari rubro *Sanguinis* CHRISTI JESU hodiè re-
surgentis, demersus & suffocatus est. Hodie redivi-
vus Salvator, mortem divicit & occidit, suisq; viri-
bus spoliavit. Etsi etenim relicta sit in mundo mors;
Equo pulsans pede, pauperum tabernas, Regumq; turres; ea
nihilominus justis, non tam mors est, quam vitæ ja-
nuâ, & quasi arcus triumphalis; quam deniq; mera ad
vitam illam veram & sempiternam, nativitas. Ita, ut
cuivis etiam mortalium exclamare, mortiq; sic insultare
liceat, uti olim Gerhardus Bernhardi frater (ut
ipse Sermone 26. in Cantic. scribit) moriturus in-
sultabat, inquires. *Ubi est mors victoria tua? ubi est mors*
stimu-

*Stimulus tuus? Jam non est stimulus sed iubilus. Jam can-
tando moritur homo, & moriendo cantat. Usurpatis jam ad
letitiam mater mœroris; ad introitum regni, porta inferi; &
fovea perditionis ad inventionem salutis, idq; ab homine
peccatore. Justè nimirum, quia tu iniquè in hominem inno-
centem & iustum, (nempe in CHRISTUM JE-
SUM, verum DEUM & hominem) potestatem teme-
rariam usurpasti. Mortua es ô mors, & perforata hamò,
quem incauta glastisti &c. Sed revertamur ad glorio-
sissimum CHRISTI resurgentis triumphum. Ho-
diè deletit chirographum peccati, quod erat contrarium nobis;
& ipsum tulle de medio, affigens illud cruci, ut inquit 2. ad
Coloss. Apostolus, ita ut nunc, per gratiam Victo-
ris hujus sanctissimam, à peccatis nobis cavere,
& si in ea inciderimus, ab ipsis, per CHRISTI re-
surgentis à morte meritum, seriamq; pœnitentiam,
iterum resurgere valeamus. Hodie CHRISTUS,
Spiritus infernales prostravit; dragonem infernalem
conculcavit; diabolum illum, cum suâ cohorte, nè
adeò in humanum genus dominetur & sæviat, alli-
gavit. Similis jam diabolus, ille antiquus impostor,
urso ad stipitem alligato, qui licet in catena suâ, ru-
giens circumeat, neminem tamen, nisi quem intrâ
suum circulum stantem rapuerit, offendere potest.
Similis est perversissimus hic hostis, malorumq; o-
mnium callidissimus coryphæus; similis inquam cani
alligato, qui (ut D. Augustinus Serm. 197. de tem-
pore, elegantissimè scribit) alligatus est tanquam innexus
catenis canis, & neminem potest mordere, nisi eum, qui se
illi mortiferâ securitate conjunxit. Et paulò post. La-
trare potest; sollicitare potest; mordere omninò non potest nisi*

volentem &c. Hodie deniq; CHRISTUS JESUS, inferorum portas perfregit, & tanquam fortissimus Samson (ut Gregorius hom. 21. in Evang. fate-
tur) *non solum liber de inferno exiit, sed & ipsa etiam inferni claustra destruxit, portas tulit; & montis verticem ascendit, quia resurgendo inferni claustra abstulit, & ascendendo, caelorum regna penetravit.* Hodie ipsi inferno fauces constrinxit. Hodie Sanctissimus Salvator noster, omnes nos ab inferno teterrimo vindicavit. Et quemadmodum Judas, victo Adonibezech (Judic. 1.) summitates manuum & pedum abscidi curavit. Sic Salvator noster, à morte resurgens, infernum viribus suis truncavit. O gloriam CHRISTI resurgentis incomparabilem. O gloriam triumphus hujus tantâ majestate illustrem, quantam nec ipsæ Angelorum mentes capere valent. Magna fuit CHRISTI gloria, dum in cunis à Magis, vel ut vulgò dicitur, Regibus adoraretur, & dum à beatissimis Spiritibus celebraretur. Sed aderat tamen ibidem paupertas; aderat contemptus; aderat infirmitas; dum in misero stabulo, viliq; fæno, infantulus ac renellus requiesceret. At in hodiernâ resurrectione, adest gloria, sine contemptu; adest potentia sine infirmitate; adsunt divitiæ sinè defectu. Magna fuit gloria ejus, dum in monte Thabor, gloriosus appareret. Sed unicam ibi tantum, è dotibus corporum gloriosorum, claritatem, absq; agilitate, subtilitate, impassibilitate, demonstravit; sermonemq; ibidem de morte miscuit; nequè diu eâ claritate resplenduit. Sed in hodiernâ resurrectione, omnes simul insignes illas glorificati corporis dotes declaravit, & nullâ amplius mortis devictæ

victæ mentione factâ , constantissimè easdem retinuit. Magna fuit gloria ejus in cruce , cum homines & elementa divinitatem ejus contestarentur. Sed fuit tamen ibi simul, dolor; fuit ignominia ; fuit deformitas; mors ipsa atrocissima adfuit. Quorum nihil in hodiernâ resurrectione apparet. Quanta enim est illius hodiè gloria ? quanta felicitas ? vivere vitam sine metu mortis infinitam; vivere sine periculis, sine molestiâ, sine defectu ; habere corpus splendidius Sole, robustius ferro , agilius vento , totum impassibile , Spirituiq; omnino subjectum. Comparajam gloriam resurrectionis cum ignominiâ crucis. O quanta diversitas ? Aspice ibi patientem , sanguine perfusum, vulneribus sauciatum, in infami ligno, inter latrones pendentem. Vide hic impassibilem, agilem, subtilem. Vide hunc augustissimum hostium, humani generis triumphatorem , beatissimis mentibus stipatum; quorum alii (ut piissimè opinari liceat) triumphos canunt victori , alii gaudio tripudiant ; alii palmas & lauros præferunt , alii jucundissimam cœlestium florum messem plenis manibus inspergunt. Videte & Vos Cives Academiæ honoratissimi, quàm magnum animis nostris splendorem, CHRISTUS resurgens immittat ; non aliter quam in spectaculo nobis aliquo proposito, lumen unum, ex innumeris facibus conflatum, aciem oculorum perfringeret. Videte inquam CIVES ACADEMIÆ, & cum Sanctissima Ecclesiâ huncce gloriosum Triumphum CHRISTI resurgentis devotissimè celebrate. Qui resurrexit hodiè, ut & nos cum ipsò resurgamus; nec ideò solum CHRISTUS, primogenitus
mör-

mortuorum resurrexit, ut nostræ carnis resurrectionem inde probaremus, cum, uti eadem est natura, radicis & palmitum ejus; cum inquam, eadem sit hominum ratio respectu CHRISTI: & cum (sicuti CHRISTUS qui radix nostra est resurrexit) nos etiam indubitato, qui palmites sumus resurrecturi simus, juxta Jobum cap. XIX. loquentem, Scio quod redemptor meus vivat, is quoq; me ex pulvere terræ excitabit &c. Verum ideo quoq; resurrexit, JESUS noster à mortuis, ut spirituales nostram resurrectionem à peccatis, ac vitæ emendationem doceret. Ad hæc tu maximè studiosa Juventus attende; tota in hacce festivitate maximà, ad CHRISTI JESU resurgentis cultum, ad pietatem, modestiam, sobrietatem, cæterasq; Virtutes, temet compone; tantamq; solennitatem, helluationibus, duellis, cæterisq; vitiis, honestam Juventutem dedecentibus, prostituere aut contaminare noli. Ne te, tam amicam & paternam admonitionem despicientem, Divina Nemesis comprehendat; nè te propria conscientia, velut internus carnifex torqueat; & nè magistratus, pœnilegibus expressis, in tuam petulantiam animadvertere cogatur. P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus nostri, die 26. Martii A. D.
M. DC. LIV.

generationis nostræ. In quò , qui
ligioso gaudio , à pio jubilo ter
Quare, O Cives ACADEMIÆ
lis honoratissimi; (ut vos cum
quar) gaudeamus , lætemur &
quippè Salvator noster natus est.
locum esse tristitia, ubi natalis est
in Domino dilectissimi, & Spiritu
lætemur; quia illuxit dies redem
reparationis antiquæ, felicitatis
te & Vos Adolescentes florenti
in Domino DEO, sed non in D
in tantâ solennitate, perversam,
miscere hilaritatem; Sacris inpr
nibus vacate; Templâ & Conci
nas & tabernas, impiissimorum
bula visitare; VERBO DEI, non
sed & animum præbere; Cavete
jus festi quietem, petulantissimis
scurrilibus discursationibus, bel
bus turbetis. Abstinetes, mone
ter, ab omnibus illis actionibus,
dinem hunc honestissimum lit
maculare, DEOq; & hominibus
re possunt. Potius, sobriâ & det
tis ac compositis, ad præscriptun
ribus, fideiq; cultu, DEI favore

